

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklēsiastikē Istorya, Eklogai Apo Tōn Istoryōn
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoreetus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

IX. De relegatione & fuga Magni Athanasii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

CAP. IX.

Derelegatione & fuga magni Athanasi.

EODE M tempore Athanasius, quinto
quarto quidam in cunctis pro ve-
ritate certaminibus invictus, aliud tur-
sus discrimen subiit. Nam dæmones
cum efficaciam lingue & prectionum
Athanasii ferre non possent, ministros
suos ad maledicta in eum congerenda
incitarunt. Ac multa quidem in eum
dixerunt, poscentes ab impietatis pa-
tronu, ut Athanasium urbe expellerent:
Inter cetera vero hoc adjecterunt; Si
Athanasius remanserit, nullum Gentil-
em esse remansurum: illum enim cun-
ctos ad suas partes brevit aducturum.
His supplicationibus admissis, Julianus
Athanasium non modo pelli jussit, ve-
rum etiam morte mulctari. Ea re con-
territis Christianæ religionis sectatori-
bus prædictissime fertur, motum illum
brevi cessaturum. Nubem enim esse
dixit, quæ celerrime dissolveretur. Sub-
duxit se ramen, cum eos qui contra i-
plum missi fuerant, advenisse jam com-
perisset, nactusque in ripa fluminis na-
vigium, subiectus est in Thebaïdem.
Is vero cui cardes Athanasii mandata
fuerat, auditâ ejus fugâ, quantocuyus C
eum persecui cepit. Quem præveni-
ens quidam ex familiaribus Athanasii,
cum festinare illum nuntiasset, nonnulli
ex comitibus orabant, ut in solitudi-
nem defleteret. Ipse vero gubernatori
præcepit, ut navigium recta Alexan-
driam dirigeret. Sic igitur cum contra
persecutorem ipsum navigarent, oc-
curritis qui mandatum cædis acce-
perat; & quantum inde abesset Athana-
sius, sciscitur. Ille haud procul ab-
esse eum respondit: coque dimissi A-
lexandriam profectus, reliquo tempo-
re Imperii Juliani, ibi delituit.

ΚΕΦ. Θ.

Πιριτηνεικοριας την αγια την απαστολην και φυγην.
KΑτετον τον δασόν απαστολην των
οπωνεισθαντος απαστολης αγωνισης
επεργισθεισην διαδικασην. οπχεν γονιστες γη
οιδαιμονες της απαστολης γλωσσης και προ-
σωχης της ιχνου, οπσικεις υπεργραφει
τος και σπειρα λεισειας και θωπλισαν. και
των αις μηνιν αιλας αφηκαν φωναι,
αινειοντες τον προστελετης ασεβειας ζε-
λασιαν τον απαστολην. προσειπηναν ο και
ταυτων ει απαστολης μενον, εδεις ειλια
μενει απαντες γρειτον δικειον μεταστοχη-
σην. ταυτας ιελαιανος τας ικετειας διεξαμφρο-
ση ζελαθηναι μονον προσεταξεν, απο
και αινειρεθηναι τον απαστολην. την οπιστη-
των ορρωδειων, προσρηκεναι λεγει Την τα-
χειαν Εθορύση και αιλυσην. νέφος γνάντον προ-
ηγορησε διαλυσμενον οπι ταχισα. υπεχ-
ρησε ο ομοιος, επιπλυθεναι της απεσαλμενης
μεμαθηκοις. και πορθμειον διρφων αφετη
οχθης Επολαις, Επιτην θησαιον χωρι
ανηγει. ο οι αινειρεν αιντον προσειλμενος, πυ-
θορμος της φυγης, και ακεριτος εδικην
επεργει πονος την γιωειμων προσδιπρότος
C Φόρδρα ελαινην αινον ειρηκότος, πινες μην τη
συσόντων Επι την έρημον οικλάνην ικέτουν
ανθος, την κυρειητη Επι την αλεξανδρεια
ιδοναγιτο προσθμειον εκέλευεν. Στα δη αιλαι
και αιληρυτα διώκοντος φερομενων, ικεν οτι
θανατει τας ειναιας δεδεγμενος, και προσ-
αφετηκεν ο απαστολης, πρεσ. ο οι αιλαι
τητον ειπων, οικειον μην απεπεμψεν. αινος ο
D της αλεξανδρειαν και ληπας, και το λειπομε-
νον της ιελαιας βιοις αινοι διελαζεν.

CAP. X.

De Apolline Daphneo, & de sancto Babyla-

JULIANUS vero cum bellum Persis
infere vellet, ad cuncta que in orbe
Romano erant, oracula fidissimos ex
subditis suis misit. Ipse Apollini Pythio
qui apud Daphnem colebatur, suppli-
cavit, ut futura sibi ostenderet. Re-
spondit Apollo, cadavera mortuorum
in proximo collocata obstatre va-
ticiniis: ea prius transferenda esse al-
lium in locum; se deinde responsa

ΚΕΦ. Ι.

ταυτα την απολλωνα τον οι δασοφηνη την επιστην Βασιλειη.
IΟυλιαιος ο περσαις Πινσεραδσται βαλο-
μενος, εις αιταια μην την ειωμαιον
ηγεμονιαν ιενησηοις οπσι δινεσατης την ιπ-
κονων ξεπεμψεν. οινος οι, την πυθιοντον διαφ-
νειον ικετευε, δηλωσαι οι τα εισ ομενα. ο δε, οπσι
γιτονθοιας νεκρες εφη εμποδων γινεστη
μαλεια, και χρηναι τητες προστερον εις ετε-
ρον μεταλειπηαι χωριον, ειδι οτως απαγ-